

Του ΕΥΘΥΜΗ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ

Σενάρια πολέμου, μάχες σώμα με σώμα, όπλα τελευταίας τεχνολογίας, στρατιωτικές παραλλαγές, χειροβομβίδες, νάρκες, καταϊγισμός σφαιρών που «σφυρίζουν» στον αέρα... όχι σε κάποια χώρα του Κόλπου ούτε σε κάποια άλλη εμπόλεμη ζώνη του πλανήτη, αλλά στο Σούνιο, στα Μέγαρα, λίγα χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα!

Οχι, δεν πρόκειται για αποκύημα της φαντασίας μας. Αναφερόμαστε σ' ένα πρωτόπορο, για τα ελληνικά δεδομένα κι όχι μόνο, υπαίθριο «άθλημα» ή αν προτιμάτε «εμπόλεμο» τρόπο ψυχαγωγίας... Η τρέλα δεν πάει στα βουνά σχολιάζουν κάποιοι γελώντας καθώς αραδιάζουν ένα σωρό άλλους τρόπους «εκτόνωσης των βίαιων ενστίκτων της ανθρώπινης φύσης»...

Το «Airsoft» (σ.σ. «μαλακός» αέρας) βασίζεται σ' ένα ανάλογο αλλά ευρέως διαδεδομένο σπορ, το «Paintball», το οποίο στηρίζεται στη χρήση μικρών σφαιριδίων με μπογιά. Η ουσιαστική και παράλληλα πιο συναρπαστική διαφορά του «Airsoft» με το «Paintball» είναι ότι στο πρώτο χρησιμοποιούνται ακριβή αντίγραφα αληθινών όπλων σε βάρος, μέγεθος, διάμετρο και όψη, μόνο που τα εν λόγω όπλα είναι αεροβόλα και οι σφαίρες τους πλαστικά σφαιρίδια.

Η απαρχή του ιδιαίτερου αυτού «αθλήματος» εντοπίζεται στη μακρινή Ιαπωνία, όπου κατασκευάζονται όλα τα απαραίτητα «σύνεργα» της μάχης. Εταιρείες όπως η «Classic Army», η «Marui» κι άλλες διαθέτουν ιστοσελίδες όπου εμπορεύονται τα αεροβόλα κι όλα τα συμπληρωματικά αξεσουάρ (σ.σ. ειδικές μάσκες για προστασία του προσώπου, γεμιστήρες, διόπτρες, φακούς και οποιοδήποτε άλλο στρατιωτικό υλικό μπορεί να βάλει ο άνθρωπος νους) παγκοσμίως. Αντίστοιχα κινεζικές εταιρείες, πάλι μέσω Διαδικτύου, παρέχουν παρόμοια προϊόντα σε χαμηλότερες τιμές. Ο βαθμός ομοιότητας των αεροβόλων (σ.σ. τα μεγαλύτερα αυτόματα όπλα λειτουργούν με ειδικές μπαταρίες) με τα αληθινά όπλα είναι εκπληκτική. Οι οπαδοί του «Airsoft» σε διάφορες χώρες της Ασίας, της Αμερικής αλλά και της Ευρώπης αυξάνονται ραγδαία.

Ειδικότερα στη χώρα μας υπάρχουν δύο κύριες ομάδες παιχτών που ασχολούνται με το ιδιότυπο «παιχνίδι πολέμου», ένας στην Αθήνα κι ένας στη Θεσσαλονίκη. Τα μέλη τους είναι, προς το παρόν, λίγα, αν και σε γνωστό διαδικτυακό «στέκι» υπάρχουν ερασιτεχνικά βίντεο από «μάχες» που έχουν πραγματοποιηθεί σε πόλεις όπως η Πάτρα, η Χίος και η Κρήτη.

Σενάρια πολέμου

Ο «Α.Τ.» επισκέφθηκε και παρακολούθησε μια εξάωρη «σύρραξη» (σ.σ. συνήθως τόσο διαρκούν τα... σενάρια πολέμου του «Airsoft») σε περιοχή του Νομού Αττικής. Τα άτομα που ασχολούνται πάντως με ξεχωριστό αυτό σπορ είναι εμφανισιακά άνθρωποι της διπλανής πόρτας κι όχι κάποια «αιμοσταγή» όντα. Ιδιωτικοί υπάλληλοι, δικηγόροι, επιχειρηματίες, μουσικοί, όλοι έτοιμοι να... «παιξουμε πόλεμο».

Σε σύνολο 60 περίπου ατόμων υπήρχαν και δύο γυναίκες, σύγχρονες «Μπουμπουλίνες». Η ατμόσφαιρα που συναντήσαμε ήταν ιδιαίτερα φιλική και ευδιάθετη. Το χιούμορ και μια τάση παλιμπαλιδισμού ήταν διάχυτη στον αέρα, ο οποίος μόνο... μαπαρούτι δεν μύριζε. Όλα τα μέλη, δίχως τα περισσότερα να γνωρίζουν τη δημοσιογραφική μας ιδιότητα, μας υποδέχθηκαν με χαρά. Ομάδες ανταρτών, ειδικές δυνάμεις, σαμποτέρ κ.ά. ήταν έτοιμοι να συμμετάσχουν σ' ένα καλοστημένο σενάριο κατάληψης λόφου. Οι στο-

Παίζουμε πόλεμο;

Στον αντίποδα του «Airsoft» είναι πάντως και ο σύλλογος «Σπαρτιατικές Μόρες» τα μέλη του οποίου, ασχολούμενα με την λεγόμενη πειραματική αρχαιολογία, συμμετέχουν ενεργά σε οπλιτοδρομίες και αναπαράστασεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό αρχαίων μαχών. Στη φωτογραφία μέλη του συλλόγου σε αναπαράσταση των επινικών της Μάχης των Πλαταιών

χοι συγκεκριμένοι και οι κανόνες σαφείς, οι οποίοι μεταξύ άλλων καθόριζαν... «καμία σωματική επαφή, πάντα χρησιμοποιείται η απαραίτητη μάσκα ασφαλείας, απαγορεύονται οι βολές σε απόσταση μικρότερη του ενός μέτρου, δεν δημιουργούμε εντάσεις και παρεξηγήσεις, είναι ένα παιχνίδι μόνο κ.ά.». Και η μάχη ξεκίνησε...

Πέντε περίπου ώρες αργότερα και αφού η επίμαχη αποστολή ολοκληρώθηκε, συγκεντρώσαμε διάφορες απόψεις των «στρατιωτών». Ο Σ.Π. τόνισε: «Είναι μόνο ένα παιχνίδι. Δεν θεωρώ ότι σαν άθλημα κρύβει επιθυμία για πόλεμο και αιματοχυσίες. Όλα τα παιδιά που έρχονται θα πρέπει να επιδείξουν ένα θετικό χαρακτήρα για να συνεχίσουν να παίζουν. Ακραίες συμπεριφορές δεν γίνονται δεκτές. Εξάλλου πρέπει να γίνεις μέλος της μικρής μας κοινότητας, κάτι το οποίο προϋποθέτει και τη σύμφωνη γνώμη των υπολοίπων. Το σύνολο των ατόμων είναι ηλικιακά πάνω από τα τριάντα, απαραίτητα ενήλικα και είναι απόλυτα φυσιολογικά! Εμείς εδώ δεν θέλουμε... «Ράμπο» και αρρωστημένα μυαλά. Στρατιωτικά και πολεμοχαρή πρόσωπα δεν χωρούν ανάμεσά μας! Μαζευόμαστε, γελάμε ζούμε μια ξεχωριστή περιπέτεια και ξεφεύγουμε από την καθημερινότητά μας. Αυτό δεν νομίζω ότι είναι επιλήψιμο». Ενώ συμπλήρωσε χαριτολογώντας...

«είμαστε ένα τσούρμο παιδιά, που ακόμα δεν... μεγάλωσε». Παράλληλα, ο Δ.Κ. υπογράμμισε: «Η Αστυνομία είναι πάντα ενήμερη για τον τόπο και τον τρόπο διεξαγωγής του παιχνιδιού, ώστε να μην έχουμε ατυχή απρόοπτα. Στην περίπτωση που κάποιος τραυματιστεί από κάποια πτώση ή κάτι άλλο, υπάρχουν και παρέχονται πρώτες βοήθειες. Παρ' όλα αυτά, στατιστικά, τα ατυχήματα που συμβαίνουν σε άλλα σπορ είναι εμφανώς περισσότερα. Στην Αθήνα συγκεκριμένα δεν έχει σημειωθεί κάποιος τραυματισμός. Συνεχώς επαναλαμβάνουμε σ' όλα τα παιδιά, σε καμία περίπτωση να μη θέτουν σε κίνδυνο τη σωματική τους ακεραιότητα. Εφόσον τηρούνται τα μέτρα ασφαλείας, τα όπλα είναι ακίνδυνα. Εκτός από παιχνίδι είναι και ένας πολύ καλός τρόπος άθλησης, κινούμεστε και τρέχουμε μέσα σε δάση, εγκαταλελειμμένα ξενοδοχεία... Ο άνδρας δεν σταματά ποτέ να είναι παιδί».

Παρεξηγήσεις;

Αξίζει να σημειωθεί, ότι όσοι συμμετείχαν στο παιχνίδι συζητούσαν τις κινήσεις τους και οτιδήποτε τους έκανε εντύπωση με τους υπόλοιπους συμπαίχτες, λύνοντας κατ' αυτό τον τρόπο τις όποιες διαφωνίες έλαβαν χώρα στο τόπο διεξαγωγής της... συμπλο-

AIRSOFT

- **Ενα ιδιότυπο «παιχνίδι» με ακριβή αντίγραφα αληθινών όπλων**
- **Παρακολουθήσαμε μια εξάωρη «σύρραξη» σε περιοχή της Αττικής**

κής. Επιπλέον ο Γ.Τ. σχολίασε: «Έχουμε ακούσει για παρεξηγήσεις και δυσάρεστες νοοτροπίες παιχτών σε άλλες πόλεις. Αυτό εξαρτάται από τα άτομα που απαρτίζουν τις ομάδες. Όσον αφορά, πάντως, σ' εμάς, είμαστε μια μεγάλη παρέα που περνάει καλά και διασκεδάζει. Τίποτ' άλλο». Επίσης, όλοι ομόφωνα αποδοκίμασαν κάθε πραγματική πράξη πολέμου, ενώ κάποιος βροντοφώναξε: «Είναι όταν τα πραγματικά όπλα αντικαθιστούν τα παιχνίδια, που η πλάκα και το παιχνίδι γίνονται... θάνατος».

Επιπρόσθετα, προκειμένου ν' αντλήσουμε και μια επιστημονική, εξειδικευμένη άποψη σε σχέση με τη σχεδόν ρεαλιστική απόδοση πολεμικών συγκρούσεων, συνομιλήσαμε με την ψυχολόγο και πρόεδρο του Ιδρύματος Υποστήριξης Μητρότητας **Αναστασία Καρκάνη**, η οποία μας δήλωσε: «Αυτού του είδους τα «παιχνίδια» αποτελούν ίσως την εξέλιξη των πολεμικών παιχνιδιών του παρελθόντος με ξύλινα ξίφη και ασπίδες. Ο εξοπλισμός αλλάζει και αποκτά πιο σύγχρονο χαρακτήρα.

Στην εποχή μας η επιθετικότητα αυξάνεται. Το άγχος, το στρες και πολλές φορές οι απάνθρωπες συνθήκες της καθημερινής μας ζωής αυξάνουν αυτή την επιθετικότητα, την οποία πολλοί διοχετεύουν σε παιχνίδια ρίσκου, αδρεναλίνης, επικίνδυνης πλοκής και δράσης. Προσωπικά θεωρώ πως υπάρχουν απλούστεροι τρόποι εκτόνωσης των βίαιων ενστίκτων της ανθρώπινης φύσης. Οι διαδικασίες μάχης, άμυνας και επίθεσης πιστεύω ότι δεν εκτονώνουν αλλά πολλές φορές ενισχύουν τα επιθετικά ένστικτα, κάτι το οποίο με κάνει ν' αναρωτιέμαι αν είναι πρέπον να εξαλειψουμε το σύμπτωμα, ενισχύοντάς το...

Μου φαίνεται πως είναι ένας πρωτόγονος τρόπος έκφρασης βίας, σε εξελικτική μορφή. Την όποια ατομική ή ομαδική αρνητική ενέργεια μπορεί ο καθένας να τη διοχετεύσει σε τόσες άλλες κοινωνικές ανάγκες, τη δενδροφύτευση, λόγου χάρι. Γενικότερα σε κάτι πιο ωφέλιμο». Τέλος, πρόσθεσε... «Ακόμη και το ανάλογο πολεμικό video game ίσως είναι περισσότερο... άθώο, γιατί σε τόσο ρεαλιστικά παιχνίδια ξεφεύγουμε από τα όρια της φαντασίας. Καλό είναι να μεταφράζουμε συναισθήματα και παρορμήσεις σε πιο θετικές συνήθειες».